உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானசூடாமணி.

பதிப்பிக்கப்பட்டது

சென்னபட்டணம்.

சர்வஜித்து௵ வைகாசி௴.

PRINTED AT THE MADRAS RIPON PRESS,

316, Thambu Chetty Street.

1887

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானசூடாமணி.

உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன
நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியன
அலகில்சோதிய னம்பலத்தாடுவான
மலர்சிலம்படி வாழ்த்திவணங்குவாம

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

மோனவான்கயமுக மூர்த்திதாள்போற்றுது *
ஞானசூடாமணி நலம்பெறற்பொருட்டே . *

பூழியர்கோன்வெப்பொழித்தபுகலியர்கோன்கழல்போற்றி
அழிமிசைக்கன்மிதப்பி லணைந்தபிரானடிபோற்றி
வாழிதிருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாதவூராதிருந் தாள்போற்றி.

தில்லைவாழந்தணர்முதலாகச்சிறப்புடைத்த
தொல்லையர்தாந்திருத்தொண்டத்தொகையடியார்பதம்போற்றி
நல்லையவாபுராணவகையுலகறியவிரித்துரைத்த
செல்வமலிகுன்றத்தூர்ச்சேக்கிழாரடிபோற்றி.

ஈவிலுமிவ்வுரைகொண்டுறாயக்குமாணாக்கரிலே
உவமையில்பரம்பரையின்றொண்டுநெறைச்சீர்திருக்குரு
சுவாமிகுட்டொளிர்சுப்பிரமணியதேசிகனா
தவவிளங்குறுசந்நிஞானமாசபையே.

ஸ்ரீவிஷ்வஉஹாஹாஷ்ரீஜேந்த்ரியநமஃ

இக்காலத்துத் திராவிடர்களிற் சிலர் திருவருட்பெருஞ் செல்வர்களாகிய உண்மை நாயன்மார்கள் அருளிச்செய்த மெய்யருட்டிருமுறைகளாகிய தேவார முதலிய உண்மை நூல்களையும் மெய்கண்ட சித்தாந்த சைவசாத்திரங்களையும் அம்மர பல்வந்த சிவஞானயோகிகள் உண்மைநூலுரைகளையுமல்லா சிரியா வழிப்பட்டுத் தொல்காப்பிய இயல்வரம்பு தெரிந்து நியாயநெறி கடைப்பிடித்து ஆராய்ந்து பொருளுண்மை

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBR.
BESANT NAGAR, MADRAS 600 0

தேறும் தவமுயற்சி யில்லாமையால், நல்லாசிரியரல்லா மாட்டு அவை தம்மை ஆராயப்புகுந்து அறிவறியாமை இரண்டும் புலமையெனப் பரிணமிக்கப் பெற்றோர் அம்மெய்யருட் டிருமுறைகளின் பொருள்களையும் மெய்கண்ட சித்தாந்த சைவ சாத்திரங்களின் பொருள்களையும் அம் மரபில்வந்த சிவஞானயோகிகள் உண்மைநூல்களின் பொருள்களையும் மனம்போனவாறு வரம்பழித்துப் பொய்ப் பொருள்கூறித் தம்மைத்தாமே இறப்ப உணர்ந்தாரென மதித்துக் களிபெருங்களியாட் டயர்கின்றார். அவர் அதுமட்டோ, பிறசெந்தமிழிலக்கிய விலக்கண நூல்களையும் தாந்தம் வெள்ளறிவுகொண்டு அவ்வாறாராயப்புகுந்து தொல்லைவரம் பழித்துப் போலிப்பொருள்கூறிக் களியாட்டயரா நிற்பர். நல்லாசிரியர் அவர்பொய்ப்புலமைகண்டு ஏயே! இவர் புலமை இருந்தோவென்ன எண்ணி நகையாடா நிற்பர். அதுநிற்க

திருநெல்வேலிச் சுந்தரநாயகரென்றுளின் முன்னர் ஞானபேத விளக்கம் என ஒன்று வெளியிட்டார். அதன்கண் ஞானவரம்பாம் “சிவனடியே சிந்திக்கும்” எனவரும் பெரியபுராணத் திருப்பாட்டின் மெய்ப்பொருளும் பிறவும் அவராற் பெரிது மலைக்கப்பட்டமைகண்ட பெரியோர் அதுபற்றி உலகருக்குவரும் ஏதத்திற்கு அஞ்சி அதற்கோர் மறுப்பு எழுதுமுகத்தானே அத்திருப்பாட்டின் உண்மைஞானப்பொருள் புலப்பட வொருநூல் செய்கவென்று ஆணைதந்தருளினராக அதுகடைப்பிடித்து அவ்வாறன்றே ‘ஞானசூடாமணி’ என்னும் பெயரின்று இதுகூறப் புகுந்தாமென்பது.

“ஞானபேதவிளக்கம்” என்பது ஞானத்தினை மறுதலைவிளக்கமெனப் பொருள்தந்து “நானும் அறியேன் அவனும் பொய்சொல்லான்”, என்னும் பழமொழியைத் தெற்றெனப் புலப்படுத்துமாறு காண்க.

காப்புச்செய்யுளில் “நாலவித”மென்பது நாலும் விதிமென அமங்கலப்பொருள்தந்து ‘தொகையார் பொருள் பலவாய்த்தோன்றுதல்’ காண்க.

"ஞானமென்பது அறிவெனவிளங்கும்" என்றார். ஈண்டு அவர் "ஞானமென்பது" என்றெடுத்தது ஞானத்தின் இலக்கணம் உணர்த்தற்கோ? அதன் பொருளுணர்த்தற்கோ? இலக்கணம் உணர்த்தற்கேயெனின்,—அதன் சொரூபம் புலப்படும் பொருட்டு அவர் ஈண்டுக்கூறிய இலக்கணம் என்னை? அறிவென விளங்குதலேயெனின்,—அது பிறிதொரு சொல்லால் அதன் பொருளுணர்த்தியதேயாம். சொரூபம் புலப்படாமையின் இலக்கணமாகாதெனக. இனிப் பொருளுணர்த்துங்காலும், பயிலாதசொற்களைப் பயின்றசொற்களாற் சாற்றிப் பொருளுணர்த்தலே முறையாம். ஞானமென்பதும் அறிவென்பதுபோலப் பயின்றுவருவதொரு சொல்லாதலின், அதற்கு அதனாற் பொருளுணர்த்துதல், நின்றவற்றுதலென்னுங்குற்றமாமெனக. அல்லதூஉம், பயின்றசொற்களைப் பயின்றசொற்களாற்சாற்றிப் பொருளுணர்த்தலுறின் அங்ஙனமுணர்த்தவந்த சொற்கும் பொருள் யாதென்று மேலுமேலும் பொருட்குப் பொருடெரியப்புகுவரன்றே, புகுதரவே அவ்வின்று இறைவரம்பின்றியோடுமென்பது. இதுபற்றியன்றே "பொருட்குப் பொருடெரியினதுவரம்பின்றே" எனவும், "மரபுநிலைதிரியிற் பிறிதுபிறிதாகும்" எனவும், ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் ஓதியருளியதூஉமெனக. இன்னும் "விளங்கும்" என்னொருசொல் ஆண்டு மிகையாய் நிற்றலுங்காண்க.

"தேகமுதலிய ஜடப்பொருள்களையன்றி வேறு சித்துப்பொருள்களில்லையென்று அறியும் அறிவே பாசஞானம், ஆன்மாவாகிய சித்துப்பொருளையன்றி வேறுஜடசித்துப்பொருள்களில்லையென்று அறியும் அறிவே பசுஞானம்; ஜடப்பொருள்களை யுடைமையாகவும் ஆன்மசித்துப் பொருள்களை அடிமையாகவுங்கொண்டு அசைப்பித்தும் அறிவித்தும் இயங்கும் பரமான்மாவாகிய சித்துப்பொருளை அறியும்அறிவே பதிஞானம்" என்றார். பொருள்களன்றியென உரைக்கவறியாது பொருள்களையன்றியென ஈரிடத்தும் ஐயுருபுகள் முடிபின்றி வாளா கிடக்க உரைத்தார். என்னை? ஆண்டுப் பொருள்களென்பன எழுவாய் வேற்றுமையாகியே நின்று உண்டு என்னும் பயனிலை

கொண்டு முடிதலானென்க. வாக்கியந்தோறும் பிறழ்ந்துகிடக்கும் குற்றங்களை இங்ஙனம் ஆண்டாண்டெடுக்கப்புகின் பெருகுமாகலின், அவற்றினை லக்ஷியப்படுத்தாமல்விட்டு, ஸ்தாலீபுலாகநியாயம்பற்றிப் பெரிய அநர்த்தங்களை விளைவிக்கும் பொருட் குற்றங்களைமாத்திர மெடுத்துக் காட்டி ஒழித்துப் போவாம்.

அவர் பாசஞானம் பசுஞானம் பதிஞானமென்னும் பரிபாஷைகள் சைவர் கொள்கையென்றுகூறி அவைகளுக்கு இலக்கணம் பரபக்கமாகவேயுரைத்தார். என்னை? அவர்கூறியபாசஞான பசுஞான இலக்கணங்கள் நாஸ்திகர், நையாயிகர் சாங்கியர் மாயாவாதிகள் முதலியோர் கொள்கைகளாயும், பதிஞான இலக்கணம் பேதவாதசைவர் பாடாணவாதசைவர்முதலியோர் கொள்கைகளாயும் இழுக்கலாலென்க. அவை அவ்வாறுதல் யாம் முன்னர்ச் சித்தாந்தசைவக் கொள்கைகளெனக்கூறும் அம்மூவகைஞான இலக்கணங்கள்பற்றி இனிதுணர்க.

பாசஞானமாவது முப்பொறி முதலியனபற்றி ஏகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாம். பசுஞானமாவது தற்சொரூபமேயறியமாட்டாது பலதலைப்பட்டு நிற்கும் ஐயவுணர்வாம். பதிஞானமாவது தானே தற்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமுமாய் எல்லாப்பொருள்களையும் இனிது விளக்கும் அருளுணர்வாம். இவையேசித்தாந்தசைவர்கள்கூறும் அம்மூவகைஞான இலக்கணங்களாம். முப்பொருள் கொள்ளுஞ் சித்தாந்த சைவர்களுக்கும், முப்பொருளுணர்வு முப்பொறி முதலியனபற்றி ஏகதேசமாயும் பசுத்துவ வாதனைபற்றி ஐயவுணர்வாகியும் அருள்பற்றி மெய்யுணர்வாகியும் முறையேநிகழ்ந்து முற்றுநிலை பெறுமென்பது சிவாகமநூற் றுணிபென்றறிக. இஃதென சொல்லியவாறோவெனின்,—சித்தாந்த சைவர்க்குப் பதிஞானம்போல மற்றை யிருவகை ஞானங்களும் மெய்யுணர்தற்கட் சாதகமாவனவோவென்று ஐயுறுவார்க்கு அவையும் அவ்வுணர்ச்சிக்கண் அவர்க்குப் பூர்வசாதகமாவனவேயென ஐயமொழித்தவாறென்க.

"பாசம் ஜடமாகையால் அது ஒன்றினையு மறியாது; பதி நிமலசித்தாகையால் அதுவும் ஒன்றினையு மறியாது; பசுவானது மலசித்தாகையால் பாசத்தோடுசேர்ந்து பாசமாயும் பதியோடுசேர்ந்து பதியாயும்விளங்கும்" என்றார். பாசம் ஜடமாதலின் அது ஒன்றினையு மறியாதென்றல் பொருந்தும். பதியை நிமலசித்தென்றுகூறிப், பாசம்போல அதுவும் ஒன்றினையும் அறியாதென்றல் பொருந்தாமையறிக. ஒன்றினையும் அறியாதென்பதற்கு - ஒன்றினையும் அனுபவ விடயமாகச் சுட்டியறியாது பொதுமையின் அறிந்தாங்கறிந்து நிற்குமென்பதே பொருளெனின், ஒன்றற்கு இலக்கணங்கூறுமிடத்துச் சொற்குறையாமலும்பலகாமலும் அவ்வியாத்தி அதிவியாத்தி அசம்பவம் என்னும் குற்றங்கள் மூன்றும் அணுகாமலும் பொருளினிது விளங்குமாறு வாசகியங்கூறலே நெறியாம். அவ்வாறன்றி மனத்திலொன்று குறித்து மற்றொன்றுபட வாக்கியங்கூறுதல் வாக்கியநெறி யாகாதெனக. உய்த்துணருமாறு அங்ஙனம் உரைத்தாரெனின், அவ்வாயிலைக்கொண்டு பொருந்துமாறுபற்றி உய்த்துணரு மாற்றலுடைப்பது செய்யுட்கும் செய்யுளோடொக்கும் சூத்திரவார்த்திகங்களுக்கு மியல்பன்றி மற்றைமெல்லுரை நடைக்கன்றென மறுக்க. மற்று அதுதானும் அவைபோல உய்த்துணரு மாற்றான் உரைக்க இபலுவ தாங்கால், அறிவின் மெலியராய இடைமாணாக்கர் கடைமாணாக்கர் என்னு மிருதிறத்தாரும் அவற்றின்பொருள் அறியுமாறின்றிக் கலங்கி உறுதிகூடா ரெனவுமுரைக்க. பசுவிற்கு அறிவு விளங்குமாறு உணர்த்தும் பொருட்டுப் பசுவானது என்று எடுத்தோர், அஃது இப்பெற்றித்தாக அறியுமென்று மேல்வாக்கியங்களோடு பொருந்தமுடித்துக் கூறாது, மலசித்தாகையால் பாசத்தோடுசேர்ந்து பாசமாயும் பதியோடு சேர்ந்து பதியாயும் விளங்குமென்று நிலைகூறியொழிதல் பொருந்தாமையறிக. பிறவும் இவ்வாறு நெகிழ்ந்துபோவனவற்றையும் எடுத்துக்காட்டாம்; என்னை? அவையும்விரிந்து மற்றொன்று விரித்தலென்னுங் குற்றமாய் முடிதலினெனக.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

அவர் இங்ஙனந் தலைப்பெய்துரைத்துப்போந்து, தாங்கொண்டபடி பெரியபுராணத் திருப்பாட்டில் நால்விதஞானம் நாட்டத்தொடங்கிப, "பதியாகியசிவன் சுட்டறநின்று தன்னையறிவிக்குங்கால் அங்ஙனம் அறியும்அறிவு நால்வகைப்படும், அவைகேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை என்பன, இவை சிரவணம் மநநம் நிதித்தியாசநம் சமாதியெனவும் படும், இவைகளையே "சிவனடியேசிந்திக்குந் திருப்பெருகுசிவஞானம், பவமதனையறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கியஞானம், உவமையிலாகலைஞான முணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம், தவமுதல்வர்சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தாரந்நிலையில்" என்று அருணமொழித்தேவர் கூறினர்;—இதில் முதலடியில் சிந்திக்கும் ஞானமென்னும் மநநமும் இரண்டாவதடியில் பாங்கினிலோங்கிய ஞானமென்னும் நிதித்தியாசநமும் மூன்றாவது அடியில் கலைஞானமென்னும் சிரவணமும் முடிவில் மெய்ஞ்ஞானமென்னுஞ் சமாதியும் தெளிதின்விளங்குமென்றும், இவ்வாறு பொருள்கொள்ள அறியாதார் ஞானமிரண்டேயெனவும் நாஙயாண்டுங் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை எனவுங்கூறிக்களிப்பொன்றும், பரம் அபரமென்னும் ஞானபேதங்களை யாம் அங்கீகரித்திருக்கின்றேம்; சேக்கிழார்கூறிய ஞானப்பாடலில் அது சேராதெனப்பதே துணிவென்றும், பூர்வபக்கத்தார் தங்கொள்கையைப் பலப்படுத்தற்கு "மேவருஞானமிரண்டவற்றென்று விமலஞானபாதத்தாமரையே, ஓவறுமனபினுணர்திருவளிக்கு மொப்பிலாவுயர்கலைஞானந், தாவருமபயத்தைவேரொடுங்களையுந் தக்கமெய்ஞ்ஞானமென்றிவற்றுற், சாவதும்பிறப்புந்தணப்புறச்சிவத்தைச் சார்ந்ததுவாயநிற்றல் யோகம்" என்னுந் திருத்தணிகைப் புராணச்செய்யுளை ஆதாரமாகத் தேடிக்கொண்டனரென்றும், ஈழநாட்டாருட்பலரும் தொண்டை நாட்டாருட்சிலரும் இச்செய்யுள் பெரியபுராணத் திருப்பாட்டின்பொருளை நிரவசனஞ்செய்தலின் அத்திருப்பாட்டின்பொருள் இருவகை ஞானவிடயமே என்றுகொண்டு போதருகின்றார்க ளென்றும், தொண்டைநாட்டாருட்பலரும் ஈழநாட்டார்ருட் சிலரும் அத்திருப்பாட்டின் பொருள்

நான்கு ஞானங்களாமென்னும் நங்கொள்கையையே தங் கொள்கையாகக் கொண்டு போதருகின்றார்க ளென்றும், தம பிரானகூறிய இருவகைஞானம் சேக்கிழாா அருளிச்செயத திருவாக்கில் சோநது அமையாவென்றும" பலவாறுகூறினா.

தொண்டை நாட்டாருட்பலரும் ஈழநாட்டாருட் சிலரும நஙகொளகையைத தழீஇ நிறகின்றார், ஈழநாட்டாருட்பலரும தொணடைநாட்டாருட்சிலரும நமமறுதலைக்கொள்கையைத தழீஇ நிறகின்றாா என்று, போதருவிததது யாது ? இருகொள் கைகளுஞ் சமபலமுடையன வெனபதே யெனின, தாஙகூ றுஞானஙகள நான்கனையுமொபபாது வேறுஞானம் நான்கு கூறும அவாதம்மைஅவாதழீஇக்கூறும்பலம துர்பபலமாதலன றிச்சமபலமாகுமோ ? ஆகாதாகவே, இக்கூறறினால் அவர்க குபபோந்தபலம யாதுமின்றெனக. அதுகிடக்க. சேரநாட் டாா சோழநாட்டார் பாணடிநாட்டாா இவவிரண்டு கொள் கைகளுள் இஃதுதழீஇயினறொன்று எடுத்தோதுதல் அத்தியா வசியகமாகவும், அது அவா கூறாததென்கொலோ? இவவொல லாம மேலையோாபோலக கைலாயபரம்பரையில்வந்தசிவஞா னயோகிகள்பலரும அத்திருப்பாட்டின் மெயப்பொருள் இது வெனததுணிநதுரைத்தருளியஇருமுதலஞானபபிரபலக்கொ ள்கையை மறுதலைத்துத் தூப்பலமுடைய தஙகொள்கையை அஙகீகரிக்க மாட்டார்களென்று கருதிக் குன்றக்கூறலென் னுங குற்றம்பட அதுகூறாதொழிந்தாா போலும! மற்றிது மசகக்கடிக்கஞ்சிப புலியின் வாய்பபட்ட கதைக்கு இன மெனக.

இனி ஞானபபகுதிகளான கேட்டன் முதலியநான்கும் அபபெரியபுராணத் திருப்பாட்டில் முக்கியபபொருளின்வழி உட்படுபொருளாகப பெறப்படுமென்பது எம்மனோர்க்குஞ் சமமதமேயாம். மற்று அவை அத்திருபபாட்டின் முக்கியப பொருளாக உரைக்கபபட்டன வெனபது எம்மனோர்க்கு உ டன்பாடன்றாம். அததிருப்பாட்டின் முக்கியப்பொருள்கள இவை எனபதூஉம், இவையும இன்னோரன்னபிறவும் அவற் றின்வழிபபடும உட்பொருள்க ளென்பதூஉம் போத்தந்து

கூறுதும். ஞானத்தின்சொரூபமும் அது இருமுதலாமாறும் கேட்டன்முதலிய நான்கும் *அவவிரண்டன் வகையாமாறும் முன்னர்த் தெரிப்பாம்:—

பௌஷ்கராகமத்தில்

ஶிவஸ்ய ஸமவேதா யா ஶக்திர்ஜ்ஞாநந் தாந்த்ரிகைஸ்ம்ருதா ।
ஶைவஜ்ஞாநமிதி ப்ரோக்தம் ஶாஸ்த்ரந் தந்நாமவாசகம் ॥

என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. இதன பொருள்:—சிவனுடைய நிர்மலமான சமவேதஞான சத்தியே ஞானமென்று நூல்களால் உரைக்கப்படும்; சததம அந்த ஞானம்விளஙகுதறகு ஏதுவா மென்றவாறு. பலபொருட்கேற்பின நல்லதுகோடலென்பதனால் ஈண்டுச்சத்தமெனபதுபறறிச் சிவாகமமே சிறப்பாற்ருற்கொள்ளப்படும். ஈணடுவேதமஅதுபற்றிக்கொளளபபடாதோவெனின; பொதுவாற்ருற் கொள்ளபபடு மனரே, அது தானுஞ்சிவாகமத்தோடு ஒறறுமையுடைய தொரு முதனூலாய்த் தத்துவஞானத்தினைபபயக்குஞ *சாதனமாய் நிற்றலினென்க. சிவஞானம் விளஙகுதறகுச சிவாகமம ஏது வாமெனவே, அதுமற்ருெரு சிவஞானமா மென்பதுதானே பெறப்படு மென்க.

இனிச் சிவப்பிரகாசத்தில் "உயர்ஞான மிரண்டாமாருமல மகலவகலாதமன்னுபோதத், திருவருளொன ருனறதனைத் தெளியவோதுஞ்சிவாகமமென்றுலகறியச்செப்புநூலே" என்று இவ்வாறு அருளிச்செய்யபபட்டது. பௌஷ்கரச்சுருதி ஞானம் இருமுதலாதலையே எடுததோதிற்று. சிவபபிரகாசச் சுருதியோவெனின், ஞானம் இருமுதலாமெனறும், நிரவசனம்பண்ணுமுகத்தானே அவ்விருமுதன் ஞானங்களும் கேட்டன்முதல் நான்கவாமென்றும், எடுததோதிற்று. பௌஷ்கரச்சுருதியின் பொருளையே எடுத்துக்கொண்டுவிளஙக உரைத்தலின், சிவப்பிரகாசச்சுருதி அதற்கு உபபிருங்கணத் துணிபுரையாய் எழுந்ததெனவேபடும். என்னை ? பௌஷ்கரச் சுருதியில் சத்தமென்றுபொதுவாகக்கூறியதனைச் சிவாகமமென்று

சிறப்பாக எடுத்தோதி, அதற்கு ஆண்டுப்பெறப்படாத ஞா
ஞபிதானத்தைப்பெறுவித்து, அவைதாம் ஓரினமாதறெளிய
உயர் ஞானமிரண்டாமென்று நிர்வசனஞ் செய்தமையா லெ
னக. அற்றேல், பௌஷ்கரசசுருதிக்கு உபபிருங்கணத் துணி
புரையாயவெழுந்த இசசிவபபிரகாசசசுருதி இருமுதன்ஞானங்
களும் நானகவாமென அதனாற்கூறப்படாத பொருளையும்
உடன்கொண்டு ஓதிய தெற்றிற்கெனின்:—நன்றுவினுயினுய்.
ஞானம் இரண்டாமென்றும நான்காமென்றும் மூந்துநூல்கள்
கூறுதலின், அவைதாம்வேறுவேருவனவேயோவொன்ருவனவே
யோ என்றுபொருள் ஒருமைகாண மாட்டாது மயங்குவார்க்கு
அங்ஙனம் மயங்காது இருமுதன்ஞானங்களே நால்வகையாக
உரைக்கப்படுமென்று அவற்றின் ஒருமையுணர்த்துதற்கு அவ்
வாறுகொண்டோ திற்றென்க. இஃது உணர்ந்து கோடற்கன்
றேஒன்றதனைத்தெளியவோதுஞ்சிவாகமமென்ருெழியாது, ஓ
துஞ்சிவாகமமென் றுலகறியச்செப்புநூலே என்றுமூந்துநூல்க
ளின்கருத்து ஒருப்படுத்துவார்போன்று அவைதம்மேல்வைத்
து ஓதியருளியதூஉமெனறறிக. இதன்பொருள்கூறி அங்ங
னம் ஓதியருளிய வாற்றினைச் சிறிதுபுலப்படுத்துவாம்.

ஞானத்தின்பாகுபாடுணர்த்தி யருளுகின்ருர் :—உயர்ஞானம்
இரண்டாம என்பது—உயர்ஞானம பரஞானம் அபரஞான
மென இருமுதலா மென்றவாறு. அதுதனக்குயர்ச்சி மூந்நி
லைக்காலமுந் தோன்றும் இயல்பிற்ருகலின் உயர்ஞானம் நிக
ழ்கால வினைததொகை. இனி அவைதாம் இவையென நிர்வச
னஞ்செய்தருளுகின்ருர்:- "மலமகலவகலாதமன்னுபோதத்தி
ருவருளொன்றுஎன்பது--பிராரத்தவினைமங்கிப்போயவழியும்
மங்காது நின்றுஉழ்ல்விப்பதாகிய பசுத்துவவாதனை பற்றறக்
கழியுமாறு நிலைபெற் றுபகரிக்குந் தெளிதலறிவின்பயனுகி வி
ளங்குந் திருவருண்ஞானம் ஒன்று என்றவாறு. இதன்கண்மா
ரு மலமகலவகலாது மன்னுபோதம் என்றதனாற்றெளிதலும்,
அதன் பயனுகிய திருவருண்ஞான மென்றதனால் நிட்டையா
கிய அநுபூதியும், பெறப்படும். ஈண்டுமலமென்றது பசுத்துவ
வாதனையை. போதத்திருவருள் என்பது—போதத்தினது பய

ளுகிய திருவருளெனவிரியும். ஆறுவது பண்பின் கிழமையும் உணர்ச்சிக் கிழமையும் பற்றிவந்தது. அதனைத தெளியவோ துஞ் சிவாகமமொன்று எனபது—அத்திருவருண்ஞானததி னைச்சிக்கித்தற்குச் சாதகமாய் ஓதபபடும் சிவாகமஞானம் மற் றொருஞானமாகும என்றவாறு. இதனகண ஓதுஞசிவாகம மென்றதனாற் கேட்டலும், தெளியவென்றதனாறசிந்தனையும், பெறபபடும். தெளிதற்குக் காரணமாகிய சிந்தனையைதசெளி வெனக்காரியமாகவும், ஓதலின்பயனாகிய கேட்டலை ஓதலெ னக்காரணமாகவும், உபசரித்தருளினார். தெளியவோதுமென் புழிச்செயவெனெச்சம் காரியப்பொருளில் வந்தது. ஓதுஞ்சி வாகமம் கருமகருத்தன். இதனால ஞானசொரூப மிதுவென் பதும் அது பரஞானம் அபரஞானமென இரண்டாமாறும் கேட்டன் முதலிய நான்கும் அவற்றின்வகையாமாறுந தெரிக் கப்படடன. இனிப்பரஞானம் அபரஞானமென்னும இருமு தலும் சிவனடியே சிந்திக்கு மென்னுந் திருப்பாட்டில் இங ஙனம் வகைபெறஅருளிச்செய்யப பட்டவாறும் பிறவும தெரிப்பாம்.

> சிவனடியேசிந்திக்குந்திருப்பெருகுசிவஞானம்
> பவமதனையறமாற்றும்பாங்கினிலோங்கியஞானம்
> உவமையிலாக்கலைஞானமுணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம
> தவமுதல்வாசமபந்தாதாமுணர்ந்தாரந்நிலையில.

என்பது திருப்பாட்டென்னுதலிற்றோவெனின,- ஆளுடை யபிள்ளையாருக்குத் தவமின்றியும ஞானநிகழ்ந்தவா றென்னை என்னுங் கடாவை ஆசஙகித்து அதனைவிடுக்கு முகத்தானே அப்பிரானா உணர்ந்தருளிய ஞானத்தின் பகுபாடுணர்த்து தனுதலிற்று. இதன்பொருள்:—தவமுதல்வர்சமபந்தர்தா மென்பது- முற்றவவிசேடத்தானே திருஞானசம்பந்தராகிவி ளங்கும் ஆளுடைய பிள்ளையாரென்றவாறு. முதல்வர் வினை யெச்சமுற்று. நண்டுச் செய்தெனெச்சங்காரணகாரியப்பொரு ட்டாய்நின்றது. சம்பந்தர் தாமென்பது கட்டுரைச் சுவைபட நின்றது, வேற்றுமைதாமே என்புழிப்போல, ஆணைடப்புன்

கிளவி வழக்கினுக்கிய உயர்சொற்கிளவியாய்ப் பயின்று
யுட்கணணும வந்தவாறு. ஆக்கம தொகுக்குமவழித் தொ
ந்தலாதலின்விரித்துரைக்கப்பட்டது. முதல்வன் பிரளயாக
ர்கட்குப்போல நாற்றோளும் முக்கண்ணும கறைமிடறுமுத
லிய உறுப்பிற்றாய் முதெதாழில் நடாததிநின்ற தன் இயற
கைவடிவே குருவடிவாகக்காட்டி முன்னாகநின்று தத்துவ
ஞானததினை உபதேசிக்கதுணாததற் கேதுவாம் பெருந்தவ
மென்பாா தவமுதலென்றும, அததவமுடையராகிய எதுவா
றனே திருஞானசம்பந்தராயினரென்பாா தவமுதல்வாசம்
பந்தமொன்று உடமபொடு புணாத்தியும், ஓதியருளினர். அம
முதற்றவமாவது பகருவமுதிர்ச்சி பற்றிநிகழும் நாலாஞ் சத
தினிபாதமுதிரவினனெய்திப பதினைறாவது அவதித்தாய் நிற
குந்தலைமைச் சிவபுண்ணியமாம. கலிவிருததததாற்கூறி யரு
ளியதூஉம இஃதுணர்ந்து கோடறகுப்போலும். எனவே
ஆளுடைய பிளளையாருககு முறறவவிசேடததானே சிவ
ஞானம் நிகழ்நததென விடுததவாறாயிற்று.

அறறேல, ஈணடுச்சகலருள் வைததுச் சாமுசித்திகரொன்று
ஓதியருளிய ஆளுடைய பிள்ளையாரைச் சீகாழிமானமியமுத
லிய சிலநூலகள் சுப்பிரமணியக் கடவுளௌன்று கூறுதன்மாறு
காதோவெனின்—ஆகாது, அவை அபரசுபபிரமணியமூாத்தி
என்னுங்கருததால அங்ஙனம ஓதுதலினெனக. சிவஞான
போதச் சிற்றுரையில் "ஆளுடைய பிளளையாா முதலாயினாக்
குததவமின்றியும ஞானநிகழ்ந்தவாறெனனை எனனுங கடா
வைவிடுததறகு மேறசெயதுழி என ஈணடும வலியுறுததார்"
என்று ஓதியருளுதலின. இராவிடமாபாடிய முனிவா கருத்
தும் இதுவே என உணாக. இதன்றிறமெல்லாம் பராபர சுப்
பிரமணிய நிரூபணமென்னுங கிரந்ததில விரிததுக்கூறுதும்.
ஆண்டுக்காணக.

சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம் உவமை
யிலாக கலைஞானம எனபது - சிவபிரான்றிருவடியையே சிந்
திததலாகிய திருவைவளாவிக்கும் ஞானமாகிய ஒப்பில்லாத

கலைஞானமென்னும் அபரஞானத்தினையு மென்றவாறு. சிவனருளைச்சிவனடியென்றும், கலைஞானத்தினைச்சிவஞானமென்றும், உபசரித்தருளினார். ஏகாரம் தேற்றம், பிரிநிலை எனினுமாம்: நின்முகங்காணு மருந்தினே னென்னுமால் என்புழிப் போலச் சிந்திக்குந் திருவென்புழிச் சிந்தித்தலைத் திருவென்றருளிச் செய்தாராகலின், வினைகொண்டு முடிந்தது. "குடிபொன்றிக் குற்றமுமாங்கேதரும்" எனபுழிவிவ்விகுதிதொக்குநின்றவாறுபோலப் பெருகுவிக்குமென்கிறகற்பாலது பெருகென விவ்விகுதிதொக்கு நின்றது. ஆண்டுச்செய்யுமெனச் சம எதுப்பொருட்கண் வந்தது, நோய்தீர்க்குமருநதெனபுழிப போல, வேதசிவாகமங்கள் ஏனைக்கலைஞானஙகள் போலாது சிவனருளைத் தபபாது பயக்குஞ்சாதன மாவதொரு அருட்செல்வமென்பார் சிவனடியே சிந்திக்குந்திருபபெருகு சிவஞானம் உவமையிலாக் கலைஞானமெனறும, இவவுணமைக் கேட்டல் சிந்தனையென்னும அபரஞானம் முத்தியைநதெழுதது முனனுறககொணடு தத்துவந்தெரியுந் தனிக்கேவல உணர்வென்பாா சிவஞானமென அத்திருவெழுத்துக்கடலைப்பெய்தும, ஓதியருளினார். உவமையினமையாவது அச்சிறப்பானே அக்கலைஞானங்களின் மேம்படடுநிறறல. எனவே, வேதாகமக்கலைகள்ஏனைககலைகளுககெனின் உவமையாய் நிலைபெறுமென்றவாறாயிற்று. என்னை? உவமம் "உயாநததன் மேற்றே" என்பவாகலின். ஈணடுக் கலைஞானமெனபதுமுக்கியவிருத்தியினால் முதநிபஞ்சாக்கரததை யுணர்த்துமேனும், கெளணவிருத்தியினால வேதாகமஙகளையும, மறறைக் கலைஞானங்கள் அனைத்தினையும, உணாததுவதூஉமாம். என்னை? அவையெல்லாம் அதன்பொருட் பரபபாய் நிறறலின். சிவஞானமாகிய கலைஞானமென்க. இதனகட்பெருகுவிக்குஞ்சிவஞானமாகிய கலைஞானமெனவே கேட்டலும், சிவனடியேசிந்திக்குந் திருவெனவே சிந்திததலும், பெறப்படும்.

பலமதனையறமாற்றுக பாங்கினிலோங்கியஞானம் உணர்வரியமெய்ஞ்ஞான மெனபது—பசுத்துவவாதனையைபபற்றற நீக்குந் தெளிதலின்மேலாய்விளங்கு ஞானமாகிய உணர்வரியு

3219(6338)

மெய்ஞ்ஞானமென்னும் பரஞானத்தினையும் என்றவாறு. எண்ணப்படுமென்றது பசுத்துவவாதனையை. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. பாங்காகநிகழுந் தெளிவைப் பாங்கென்றுபசரித்தருளினார். பாங்காதல் நிட்டையென்னும் அனுபூதி ஞானத்துக்கு அயன்மைத்தாதல். மாற்றும் பாங்கெனபதற்குச் சிந்திக்குந் திருவெனபதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. பாங்கினிலோங்கிய வென்புழி ஐந்தாவது உறழ்பொருளின்கண் வந்தது, "அறத்தினூஉங்காக்கமும்" மெனபுழிப்போல. ஆண்டை இல் இன்னுருபின்பொருளில் நின்றது. உணர்வரிய வென்புழி அருமை இன்மைமே னின்றது, "உறற்பால-தீண்டா விடுதலரிது" என்புழிப்போல, பரஞானத்தினை உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானமென்றார், அதனைப்பெற்றார் உணர்ச்சிதேய்ந்து அதுவாய் நிற்றலின். உணர்வரிய என்பதற்குப் பாசஞான பசுஞானங்களானே அறிதற்கரியவென்று பொருள் கூறுதலுமொன்று. உணர்வரிய மெய்யென்பது சிவசத்தென்னுந் துணையாய் நின்றது. தெளிதல் நிட்டையென்னும் பரஞானத்துள் முன்னதற்குப் பயன் பாசவிடுதியென்பார் பவமதனையறமாற்றும் பாங்கென்றும், பின்னதற்குப் பயன் சிவப்பேறென்பார் உணர்வரிய மெய்யென்றும், ஓதியருளினார். ஓங்கிய ஞானமாகிய மெய்ஞ்ஞானமெனக. கலைஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமுமாகிய பராபரஞானங்களிரண்டினையும் எனமுடிவு செய்க. இரண்டென்னுஞ் செவ்வெண்தொகையோடு உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனகட் பவமதனையறமாற்றும் பாங்கெனவே தெளிதலும், உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானமெனவே நிட்டையும், பெறப்படும்.

அந்நிலையிலுணர்ந்தாரென்பது—அங்ஙனம் உபதேசஞான பாலமிர்தம் உண்டருளிய மாத்திரையே இடையீடின்றி ஓதாமே உணர்ந்தருளினரென்றவாறு. ஏழாவது வினைசெயயிடத்துக் குறிப்பின்கண் வந்தது.

இனித் தாமுணர்ந்தாரெனப் பிரித்துரைத்து, அஃதிதானே யட்டுதென்றாற்போல எளிதினுணர்தற்கேக்கித் தாமேயுணர்ந்தருளினரென்றுரைத்தலும் ஒன்று. ஈண்டுத்தாம்பெயர். இழு

பொருட்கும் தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கதென்று கொண்டு விரித்துரைத்துக் கொள்க.

இது தவமுதல்வர் சம்பந்தராம் சிவனடியேசிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞான முவமையிலாக் கலைஞானம் பவமதனையறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கியஞான முணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம் அங்ஙிலையில உணர்ந்தாரென இயைந்து கொண்டுகூட்டுப்பொருட்கும் நிரனிறைப்பொருட்கும் இடையறியநின்றவாறு. சிவனடியேசிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம் உவமையிலாக்கலைஞானம் பவமதனையறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கியஞான முணர்வரியமெய்ஞ்ஞான மெனப்புழிப் பின்னிலைப் பெயர்கள் பயனிலையாகாமையின் கொண்டுகூட்டேயாம், நிரனிறையன்றென்பாரு முளராலோவெனின்; நிறுத்தசொல்லுங் குறித்துவருகிளவியுமாய இன்னதிதுவெனப்படுவருஉம் பண்புத்தொகைகள் எழுவாய்ப்பொருள்பட வொட்டி நிற்பனவேயாகலின் அப்பின்னிலைப்பெயர்கள் பயனிலையாதல் ஒருதலையாகலானும், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "நிரனிறுத்தமைத்த நிரனிறைசுண்ணம் - வரைநிலைவைத்த மூன்றலங்கடையே" எனனுஞ்சூத்திரத்து அமைத்தவென்றதனானே இலங்கணம் பெயர் நிரனின்று தொக்குமுடிபுகோடலும் பிறவும் அடிப்பொருள்கோளியலேயா மெனறறிவுறுத்தலானும், அது இருபெயரொட்டிலக்கணமும் நிரனிறைப்பாகுபாடும் நிரனிறையோடுகொண்டு கூட்டிடைப்படும் வேறுபாடு முணராதார் கூற்றேயாமென்றுமறுக்க. அற்றேல், ஞானமாகிய ஞானமென்பது நின்றுவற்றும் பிறவெனின்;—சிவனடியேசிந்திக்குந் திருவைப்பெருகுவிக்குஞ் சிவஞானமாகிய உவமையிலாக் கலைஞானமென்றும், பவமதனையறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கிய ஞானமாகிய உணர்வரியமெய்ஞ்ஞானமென்றும், துன்னேகுப் பொருள்பலவுடைய அடைகொளீஇப் பயனபெரிது பயந்து, இன்னதிதுவென்பதுபட இருபெயருமொட்டுதலின், நின்றுவற்றுதல் யாண்டையதெனமறுக்க. அவையனைவருமுன்னருரைத்தாம்.

இனிப்பார்த்தாம் "அங்கிலைமருங்கினறமுதலாகிய - மும்முதற்பொருட்கு முரியவென்ப" என்பவாகலின், இத்திருப

பாட்டு நேர்க்கூறுப்புப் பெரிதுடைத்தாய் "மறுவில்கொள்கை மூவகைக்காலமு நெறியினாற்றியவறிவனேயத்" தாகிய பதத்துக்குணனுமொய்த்துப்பயினாறு அறப்பயனாகிய வீடுபேற றுணர்வுக குறித்தாய்வந்த வாகைப் பாடாண்பாட்டென றுணர்க.

இனிச்சிவனடியையே சிந்தித்தலாகிய திருவைவளாவிக் கும ஞானமாகிய ஒப்பில்லாத கலைஞானமெனக் கேட்டலையும சிந்தித்தலையும் ஒருதொடர்பாக ஓதவே அவை இரண்டும அபரஞானமென ஒன்றுமெனபதூஉம், பசுத்துவவாதனையைப் பற்ற ஒழிக்கும் தெளிதலினமேலாய் விளங்கும் ஞானமாகிய உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானமெனத் தெளிதலையும் நிட்டையையும் ஒருதொடராக ஓதவே அவையிரண்டும் பரஞானமென ஒன்றுமெனபதூஉம, போந்தவா றுணர்க.

அற்றேலஃதங்ஙனமாக; கேட்டன்முதலிய நான்கும் ஞானப்பகுதிகளாகவும, அவை தம்முள் முன்னிரண்டையும் அபரஞானமென்றும், பின்னிரண்டையும் பரஞானமென்றும், ஓதியதெற்றுக்கெனின்,—கேட்டலும் சிந்தித்தலும் நூலும் அருளும் பற்றுக்கோடாக நிகழ்தலானும், தெளிதலும நிட்டையும் அருளே பற்றுக்கோடாக நிகழ்தலானும், அங்ஙனம் ஓதுவாராயிற்றென்பது. கேட்டற்குப்போலச்சிந்தித்தற்கும் நூல்வேண்டுமென்பதூம, தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும நூல வேண்டாமென்பதூம், "தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும நூல்வேண்டாமையின் நூலாகுகற்பாலனவாய வினை ஐந்துமே யீண்டு வேள்வியென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன" என்று திராவிடமாபாடிய முனிவர் கூறுமாற்றானுமுணர்க. அபரோக்ஷஞானமென்றும், பரோக்ஷஞான மென்றும், ஞானங்களனைத்தினையும் இங்ஙனம் இருமுதலில் அடக்கிக்கொண் டோதுதலின், வேதாந்த நூல்களுக்கும் இக்கருத்து உடன்பாடாதல் பெற்றாம். அஃதேல், நிட்டையாகிய அனுபூதிஞானம் இறுதிச்சாத்தியமாய் நிற்றலின் அதில்அதன்சாதனமாயதெளிதலடங்கிப்பரஞானமென ஒன்றுமென்றல்பொருந்தும், கேட்டலாகிய கலைஞானசாதனத்தில்அதன் சாத்தியமானசிந்தனை அடங்கி அபரஞானமென

ஒன்றுமென்றல செல்லாதாலோ வெனின்;—அறியாதுகடாயினாய. அதன்கண அது அடங்கி ஒன்றுமெனறகருத்து—நூல பற்றுக்கோடாக நிகழும ஒபபுமைபற்றி ஒரினமாம என்பதேயாகலின, அதுசெல்லாமை யாண்டையதென்க. இனிக்கேட்டற்குபபோலச சிந்தித்தற்கு நூலபெரிது வேண்டாமையின கேட்டலை விரதுஞானமென்றும், சிந்தித்தவாறே இடைவீடினறித தெளிவு நிகழ்தலின அவ்விரண்டினையும் பாவனஞானமென்றும், சாத்தியமாய் முற்றிநிலைபெறுதலின் நிட்டையை அனுபூதிஞானமென்றும, கூறுபவெனவுமுணாக. இங்ஙனங்கூறவே, சிவஞானந் தொகையா னொன்றும் வகையானிரண்டாயும் விரியான்மூன்றும் நானகாயுநிற்கு மென்பது தானே போதரும. இன்னும் அதுவே சுததாவததைபறறிஐந்தாயும், உபாயம் உணமை என்னும் வேறுபாட்டாற் சரியை முதனான்கும்பற்றி எட்டாயும், தசகாரியம்பற்றிப் பததாயும், மேற்கூறிய எட்டுநிலனும் ஒரோவொன்று நந்நான்கா முறை பறறி முப்பானிரணடாயும, விரிந்தும் நிற்கும். மேலும் விரிக்கிற்பெருகுமென்க. இவை எல்லாம் அவ்விருமுதன ஞானங்களுள் அடங்குவனவேயாம். அற்றாகலினன்றே ஞானம் இரணடாமென்றது உயர்ஞானம் இரணடாமென்று விதந்தோதியருளியதூஉ மென்க. ஈண்டு உயர்ச்சி ஞானபபகுதிகளெல்லாம் தம்முள்ளடங்கத் தாம் அவற்றுளடங்காது வியாபித்து நிற்றலாம.

இனி அவர் இத்திருப்பாட்டிற்கு இவ்வாறன்றிக் கேட்டன முதலிய ஞானபபகுதி நானகனையும் முக்கியப்பொருளாகக்கொண்டு இடாப்பட்டுப பொருட்பேறுகற்பித்தொழிவர். அஃது ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாயின், உவமையிலாக்கலைஞானம் சிவனடியேசிந்திக்குந்திருஞானம, பவமதனையறமாற்றும் பாங்குஞானம், உணர்வரியமெய்ஞ்ஞான மென்று,முறையான் விளங்கவைத்து ஓதியருளுவார்மன. அவ்வாறோதாமையானும், திருப்பெருகுசிவஞானம் உவமையிலாக் கலைஞானமென்றும் பாங்கினிலோங்கியஞானம் உணர்வரியமெய்ஞ்ஞானமென்றும் நிரையாகவைத்து விசேடண விசேடியமாகப் பொருள்கொள்ள ஓதியருளினமையானும், சிந்தித்தல் தெளி

தல கேட்டலந்தட்டை எனத் தலைதடுமாறச்செய்தலான் ஒரு டயன போதராமையாலும், புராணத்துள அங்ஙனம்வந்த வழிமொழியின்மையாலும, அதுபோலி யுரையென மறுக்க அலலதூஉம,ஒ பெருகுவித்தலெனனும வினைகடசிந்திக்குந் திருவெண்பது செயபபடு பொருளாம. செயபபடுபொருடகு வினைமுதல வேறேயாகலின, அவ்வினைமுதலாய் நிறகுஞசிவ ஞானம அதனின வேறெனவேபடும. அஙஙனமே ஒஙகுகலெனனும் உறழ்ச்சிக்கண பவமதனையறமாறறும பாஙகெனபது இதனினெனனும உறழப்படுபொருளாம. இதனினெனனும உறழபபடுபொருட்கு இற்றிதெனனும உறழுபொருள வேறேயாகலின இற்றிதெனனும் அவ்வுறழும பொருளாயநிறகும்ஞானம அதனின வேறெனவேபடும். ஆகலின, அம்முமுறையே கலைஞானம மெய்ஞ்ஞானம எனபவற்றின விசேடணஙகளேயாமெனபது இததொடாகள்வேறுறமுனுமவிரிக்கபபடும பிறவெனின,- அவ்வாறு இடாபபட்டு விரித்துப்பயபபதூஉம் அபபோலியுரையேயாகலின, அவை பிறவாற்றான விரிக்கப்படாவென மறுக்க.

* அற்றேல, உவமையிலாககலைஞானம சிவனடியேசிந்திக்குந திருஞானம பவமதனை யறமாறறுமபாஙகுஞானம் உணாவரிய மெயஞ்ஞானம எனமுறை தெரித்தோதின் அபபொருள்போதராவோவெனின,—போதராவனறே, எனனை ? அஙஙனம் ஆறனுழுககா னோதுதலானே கேட்டன முதலிய நானகு ஞானஙகளும் உணாந்தருளினானெனனும பொருளே போதருமலலது ஞானம பராபரமென இருமுதலாமெனபதும் அந்நான்குமஅவ்விரணடின வகையாமென்பதும் பிறவும்ஆணடுஅதனுறபெறப்படாமையின. அல்லதூஉம், கேட்டன் முதலிய ஞானபபகுதிகள் நான்கனையும் பிறவாற்றான வரும ஞானபபகுதிகள் பலவற்றையும் தமமுட்கொண்டு வியாபகமாய்நிற்குமவிழுப்பமுடைய அவ்விருமுதன் ஞானஙகளையும உணாந்தருளினானெனனும் பிரபலபபொருள் ஆணடோதற் பாலதாய்ச்சிறந்துநிற்கவும், அதனையொதுக்கி இருமுதன்ஞானஙகளையும் அடக்குமாற்றலின்றிஅவற்றின்பகுதியாய் அடங்குந்தன்

மேலுமஞானப்பகுதி பலவற்றையும அடக்குமாற்றல் அவை போலஇனிதுடைய வாகாமேநிற்கும் அந்நான்கினையு முணர்ந் தருளினுரொனனும் வியாபபியபபொருளை ஆணடோதியருள ஆசிரியா ஒருபபடாமொனறு முணாகக. அல்லதூஉம,அதுமயங் குதற்கிடனுமாமெனக. அதுமயஙகுதறகிடனுதல்யாங்ஙனமெ னின்;—அது மேலுரைத்தாம. கடைப்பிடிக்க.

அற்றேல், அபபொருளெலலாம் போதாச்சிவனடியே சிந் திக்குந்திருபபெருகு சிவஞானம் உவமையிலாக கலைஞான மென்றும, பவமதனை யறமாற்றும் பாஙகினிலோஙகிய ஞா னம உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞான மெனறும், ஆற்றொழுககாறகூ ற அமையும், நிரனிறையாற்கூறல வேண்டாவெனின, அற றனறு. அஙஙனம் ஆறறொழுக்குப பொருள்கோளபடககூ றலான் அவைபோதருமேனும் அக்கூற்று உறுநோககின்றி வெற்றெனதொழுகுதலின உறுநோககுடைத்தாய்ஆழ்ந்து பொ ருள கிடககவைததலாற் செய்யுள சிறபபுறுதல்நோக்கி நிர னிறைபாற் கூறியருளலே வேணடிஞா ஆசிரியர் ஆகலின், அதுதனறுற கூறுதல ஒருதலையான வேணடற்பாறறேயாமெ னக. மற்றுஎப்பொருளும் அபபொருளகோளாற் கூறவே அமையுமெனின, அஃதல்லாப பொருள்கோள பல கூறிபப யந்ததிலராவர் தொல்லாசிரிய ரென்றுஞ்சொலலிமறுக்க. இ தனுனே அததிருப்பாட்டிற்கு வேறுநான்கு ஞானஙகூறுவார கூற்று மறுக்கபபட்டவாறு முணாக. இனி அவர் இப்பெறறி எல்லாம் அறியமாட்டாமையால் இரண்டாக ஓதற்பாலதனை நான்காக ஓதின ஆசிரியாக்கு மிகை என்னுங்குறறமா மென் று தொன்னேபுலமபி யொழிந்தாரென்க.

ஈண்டுக்கூறிய வாற்ருல் அபரஞானபரஞான மிரண்டனையு மேஆசிரியர் ஆண்டுமுறையேகலைஞானமென்றும் மெய்ஞ்ஞா னமென்றும் முக்கியப்பொருளாக வகைபெற அருளிச்செய்த னென்பது வச்சிரலேபமாககாட்டப்பட்டது. படவே, பரம் அபரம் என்னும் ஞானஙகள ஸ்ரீசேக்கிழார் ஞானச்செய்யு ளில்சேர்ந்தி அமையாவெனனும அவாகூறறு ஊகமில்லாத ஆட்டுவோர் கூற்றேயாய் ஒழிந்ததென்க.

இம் முறைநிரனிறைப்பொருளே அக்கூற்றிற்படும் முக்கி
யப்பொருளென்பது, "என்னையுமுன்னையுந்தன்னையுங் காட்டா
திந்தியவிடயமே காட்டியியல்வினைமாயை யிரண்டையுமெ
னையுமிணக்கியவாணவமலத்தினை, றன்னுறவழிநின்சத்தியை
நடாத்தித் *தருமத்தை சத்திகளெல்லாந் தயங்குநின்னுருவ
மூன்றினுன்மாற்றித் தாளிணிழற்றந்துகாத்தனையே, கன்னலங்க
ழனிக் காழிமாநகரிற்கவுணியனிரண்டு ஞானமுமே கற்றிடா
துணரவீக்கிடைபோகாக் கதிர்முலைப்பால்சுரந்தளித்த, வன
னைதன்பசுவாந் தன்மையையகற்றி யாதரித்தருள்கொடுத்தவ
னே யாவடுதுறைசையம்பலவாண வடியவாக்கருளுமா நிதி
யே' என்று திருக்கழிநெடிலென்னும் ஞானநூலுள் உலகு
டைநாயனார் கூறியருளியதிருவாக்கானும் உணர்க. இனித்த
வமுதல்வாசமபந்தரொன்னு ஞானவேதுக் கூற்றுளப்பட இவ்
விரண்டும் அத்திருப்பாட்டின் முக்கிய அதிகரணப்பொருள்க
ளென்றும், வினைய இவற்றின் வழிப்படுதலின் அதனுட்படு
பொருள்களென்றும், நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்க. இனி
மேற்செல்வாம்.

"" மேவருஞானமிரண்டவற்றொன்று விமலனார்பாதத்தாம
ரையே, யோவறுமன்பினுணர்திருவளிக்கு மொப்பிலாவுயர்க
லைஞானந், தாவரும்பவத்தைவேரொடுங்களையுந் தக்கமெய்ஞ்
ஞானமொன்றிவற்றுற, சாவதும்பிறப்புந்தணப்புறச்சிவத்தை
ச் சார்ந்ததுவாயநிறற்லயோகம்'' என்னும் திருத்தணிகைப்
புராணச்செய்யுள், சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகுசிவ
ஞானம் உவமையிலாக்கலைஞானமென்பன ஒருதொடரொன்
பதறிவித்தற்கு, ஒன்றுவிமலனார்பாதத்தாமரையே ஓவறுமன்
பினுணர்திருவளிக்கு மொப்பிலாவுயர்கலைஞானம் என்றும்,
பவமதனையறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கிய ஞானம் உணர்வரி
யமெய்ஞ்ஞானம் என்பன ஒருதொடரொன்பதறிவித்தற்குத்
தாவரும்பவத்தைவேரொடுங்களையுந் தக்கமெய்ஞ்ஞானம் ஒன்
று என்றும், ஆண்டுப்போந்த சொற்பொருளை வாங்கிக் கூ
றிற்றாகலின், அப்பெரியபுராணத்திருப்பாட்டின் பொருளைக்
*கசடறவுணர்த்தும் உபபிருங்கணமேயாம். வேதாகமவசனங்
கள் மெய்ப்பொருள் இதுவெனத் தெற்றென அறியவாராநி

பல்பொருள்பட்ப பொதுமையி னின்றக்கால், முனிவர்கள் மெய்ப்பொருள் இதுவென்பது தோன்ற ஆண்டுக்கிடந்தபடி அவற்றைத் தத்தம் நூல்களில்வாங்கி உபப்பிருங்கணமாகக்கூறி விளக்கிப்போவர். அதுபோலவே, அருண்மொழித்தேவர் சிவனடியேயென்னூர் திருப்பாட்டில் ஓதியருளியன பராபரஞானங்களேயோ அவற்றின்வேறுயனவேயோ என்று மயங்கும் மந்தபுத்தியுடையோர்க்குக் கலைஞானம் தன்பயனாகிய சிந்தனையினாலும் மெய்ஞ்ஞானம் தன்சாதனமாய தெளிதலாலும் விசேடிக்கப்பட்டு ஆண்டுமுறையாக நிலைபெறநின்றன என்று அறிவுறுத்தற்பொருட்டுக் கச்சியப்பமுனிவர் அவற்றினை உபப்பிருங்கணமாக அவ்வுபதேசவுரையில் வாங்கிக்கூறி விளக்கிப்போயினரொன்றுணர்க. அவரஃதுணராது சேக்கிழார் ஞானம் நான்காகக்கூறினார், தம்பிரான் ஞானமிரண்டாகச்சொற்றார், அதனால், அதற்கு இது துணிபுரையாகாதென்று தமக்குத்தோன்றியவாறு பயனில்லனபல பாராட்டிவிடுத்தார். அவர் இரண்டு ஞானத்தில் நான்குஞானம் அடங்காவென்பது இரண்டில் நான்கு அடங்காவென்னும் கணிதஞானங்கொண்டுபோலும். இக்கணிதஞானங்கொண்டு ஒன்றாயுள்ள மாயையில் பலவாகிய தத்துவதாத்துவிகங்கள் அடங்காவென்றும், ஒன்றாயுள்ள பராசத்தியில் பலவாகிய சத்திபேதங்கள் அடங்காவென்றும், இங்ஙனங் கூறவும் முயல்வார்போலும். இனி மேல் நடப்பாம்.

"துடைத்தலுஞானபோனகமுண்டதோன்றலாரானபல கலைக, ளிடைப்புணாஞானந்தோய்ந்துதோய்வின்றியெவ்வுயிக்கண்ணுமோராகிலையே, படைத்தளித்தழிக்கு நிறைபரம்பொருளுட் படரிருஞானமுமாங்கே, கிடைத்தனரொருதன்றுதையுமாங்கே கிட்டினாசிறிதுளமவெகுண்டு என்னுஞ் சீகாழிப்புராணச்செய்யுள் அப்பெரியபுராணத் திருப்பாட்டின்பொருளைச் சாதிக்கும் உபப்பிருங்கண மாகாது" என்றார். அதுதானும் அப்பெரியபுராணத் திருப்பாட்டின்பொருளை அவ்வாறு வாங்கிக்கூறி அதற்கு உபப்பிருங்கணமாகியேனிலைபெறுவதாம். யாங்ஙனமெனின்;—கூறுதும்: இதன்பொருள்—ஞானபோனகர்ஞண்டதோன்றலாரொன்பது—உபதேச ஞானப்பாலமுதுண்டருளிய

ஆளுடைய பிள்ளையார்-ஆங்கேயென்பது—அவ்வுபதேசஞான
ப்பாலமுதுண்டருளிய மாத்திரையே-ஆன்றபல்கலைகளிடைப்
புணர்ஞானமென்பது—விரிந்தவேதாகமமுதலிய பலகலைகளை
பற்றுக்கோடாக விளங்கும் கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும்
அபரஞானங்களிரண்டினையும் - எவ்வுயிர்க்கண்ணும் ஓர் நிலை
பே நிறை என்பது—எல்லாவுயிர்களிடத்தும் ஒருபெற்றியாக
வே கலந்து நிறைகின்ற - படைத்தளித்தழிக்கும் பரமபொரு
ளென்பது - படைத்தும் காத்தும் துடைத்தும் அனுக்கிர
கிக்கின்ற பரமபொருளாகிய சிவபிரானது சீபாதநிழலின்கீழ்—
தோய்ந்து தோய்வின்றிப் படர்ஞானமும் என்பது—பசுத்
துவாதனைபற்றியும் பற்றாதுங்கலந்துவிரியும் தெளிதலும்நிட்
டையுமாகிய பரஞானங்கள் இரண்டினையும்—கிடைத்தனர
என்பது—இடையீடின்றி ஓதாமே யுணர்ந்தருளினரென்ற
வாறு. இரண்டு என்னுஞ் செவ்வெண்தொகையோடு உம்மை
விகாரத்தாற் றொக்கது. நிறைபரம்பொருள் படைத்தளித்த
ழிக்கும் பரம்பொருள் எனத் தனித்தனி சென்றியையும். தோ
ய்ந்து படர்ஞானம் தோயாதுபடர்ஞானம் என்க. இனிமெய்
ஞ்ஞானமும்என்பது பாடமாயின், ஆன்றபல்கலைகளிடைப்பு
ணர்ஞானத்தோடு மெய்ஞ்ஞானத்தினையுங் கிடைத்தனர் எ
ன்று உரைக்க. ஈண்டு ஆன்றபல்கலைகளிடைப்புணர்ஞானம்
மெய்ஞ்ஞானம் என்பன முறையே அபரஞானமும் பரஞான
முமாம் என்பதுமேலுரைத்தவாற்றாற் கடைப்பிடிக்க. இதன்
கண் ஆன்றபல்கலைகள் இடைப்புணர்ஞானம்எனவே கேட்
டல் சிந்தித்தலும், தோய்ந்து தோயாது படர்ஞானம் எனவே
தெளிதல்நிட்டையும் பெறப்படுமாறுகாண்க. இப்பொருட்
கும் இரண்டென்னும் செவ்வெண்தொகையோடு உம்மைவி
காரத்தாற்றொக்கதென்க. எண்ணும்மையும் அற்று மற்றை
உம்மைசிறப்பும் எண்ணுமாம். இச்செய்யுட்கு இவ்வாறு
செம்பொருள்கொள்ளஅறியாது இடர்ப்பட்டுத் தமக்குத்தோ
ன்றியவாறெல்லாம் விருத்தப்பொருள் கூறியொழிந்தார்.
அதுநிற்க.

அவர் ஞானம் கேட்டன்முதல நான்காமென்பதற்கு மேற்
கோளாகக் “ கேட்டலுடன்சிந்தித்தறெளிதனிட்டை கிளக்

தலெனவீரிரண்டாங்கிளக்கின் ஞானம்" என்றுஞ் சிவஞான சித்திச்சுருதியை யெடுத்துக்காட்டினர். இச்சுருதியில் கேட்டல் சிந்தித்தல் இரண்டு மோரினமாமென றுணாததற்குக் "கேட்டலுடன் சிந்தித்த" லென்று அவையிரண்டையு முடன்கொடுத்துக் கூட்டியுரைத்து அங்ஙனம உணாக்குமுகத்தானே மற்றைத்தெளிதல் நிட்டை இரண்டும் மறறோரினமா மென்று ஆசிரியா அறியவைத்தமையானும், இதற்கும பெரியபுராணத்திருப்பாட்டின் முக்கியப்பொருட்கும் யாதோரியைபு இல்லாமையானும, அது அவாக்கு இஷ்டவிகாதம் பண்ணி நமக்கே பலந்தருமென்க. நிஷ்டைபற்றி ஓரினமா மெனப்பதறி விதற்குக் "கிரியாயோக" மென அவ்விரண்டினையுஞ் சமாசுறுகக முதனூலாசிரியரும் புடைநூலாசிரியரும முதனூலுள்ளும் புடைநூலுள்ளும் இவ்வாறு ஓதியருளியதூஉங் காணக. இங்ஙனமாகலின், அச்சுருதிகொண்டு பெரியபுராணத் திருப்பாட்டிற்கு நான்குஞானமுணாத்தி நாட்டப்புகுந்த அவரது சம்பிரமம் வாளாபோயிற்றென்க. இச்சுருதிக்கும் அத்திருப்பாட்டின் முக்கியப்பொருட்கும இயைபின்மை மேற்காட்டிவிடைகளான் விளங்கக்கூறினும். கடைப்பிடிக்க. வேதாகமங்கள் சிரவணம் மநநம் நிதித்தியாசனம சமாதியெனப பிரசித்தமாகக்கூறும் ஞானபபகுதிகள நான்கும் ஞானநூலாராய்ச்சியுடையார்க்கெல்லாம வெள்ளிடைமலைபோலத் தெளிதின் அறியக்கிடக்கும விழுப்பொருள்களேயாம். இங்ஙனமாகவும், எவரோ ஞானம் நானகு யாணடுங்கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை யென்று சொற்றொன்றும், தாம் சிவஞானசித்தியின் அதுகண்டு எடுத்துக்காட்டி நால்வகை ஞானமநாட்ட எழல் வேண்டிற்றென்றும, அவாபெருமிதம்பாராட்டியது அம்மம்ம சாலவும வியக்கற்பாலதேயாம்!

பெரியபுராணத்திருப்பாட்டில் ஆசிரியர் வெகுபிரபலார்த்தங்கள் சித்திக்கும்படி வைத்தருளிய முறைநிலைசசெம்பொருளின் உண்மைகாணமாட்டாது அதனை ஒழுகவிட்டுச் சிந்தித்தல் தெளிதல் கேட்டல் நிட்டை என்று குளறுபடையாக வெறும்போலிப்பொருள் கொண்டாராகலானும், அக்கு

ளுருபாட்டினை ஸ்தாபிக்கும் பொருட்டு ஞானபேதவிளக்கத்தும் ஆசாரியப்பிரபாவத்தும் கூரேசவிசயபங்கத்தும் போலி உரைகள் பலபகாந்தாராகலானும் அவர்கூறிய குளறுபடை ஞானமுதலிய கையறியாமை அவரையே சாருமென்க. இன்னும் பழித்துரையும் தருக்குரையும் அவர் தம்பேதவிளக்கத்தின் மிகுத்துரைத்தார். அதுதோலவித்தானம் எய்தும் வாதிகதையாகலானும் பயனொடு படாமையானும் யாம் அவற்றை மறித்துரையாம். இனிஅமைக.

இதுகாறுங் கூறிப்போந்தநியாயங்களானே அவர்உரை பூர்வபக்கமேயென்பதும் யாங்கூறிய முறைநிரனிறைச் செம்பொருளும் பிறவும் ஆசிரியர் திருவுளக்கருத்தாகிய மைந்தநிந்தாந்தப்பொருளென்பதும் தெற்றெனப் புலப்படுதலின், நல்லோர்இப்பொருளே கொண்டு மகிழ்வரென்க.

இனி அவர் மெய்ப்பொருள்காண்பது கடனென்று சமநிலையினின்று இலக்கணவரம்புபற்றிக்கூறிய நியாயஉரைகளை மனம்பற்றி யுணர வொருப்படுவரேல், தாம் கூறிய உரை போலி உரையென்றும் நாங்கூறியஉரை மெய்யுரையென்றும், அத்திருப்பாட்டிற்கு மெய்யுரை பெற்றேமென்றும் மகிழ்ச்சியுறுதன்மேலும் தந்தவற்றிற்கு இரங்குதலுஞ்செய்வர். இங்ஙனம் மெய்யுணர ஒருப்படமாட்டாராய்த் துரபிமானந் துரப்பத்துரப்புண்டு கொண்டதுவிடாது சாதிப்பாமென்றுதருக்கி விதாக்கமவிளைத்துப் பழித்துரை மிகுத்துரைக்கலுறுவரேல், உண்மைநூலின்மெய்ப்பொருளை எண்ணெழுத்துக் கண்கொண்டு தாமேயுமறியுமறிவினைப் பெற்றுடையரல்லர்; அறிந்தார் கொளுத்தக்கொள்ளும சங்கிலியோடு பட்டியலும அறிவுவாயிலும் பெற்றுடையரல்லர், இவர் அறிவினைப்பெற்றி எற்றெற்றென்று நல்லோர் எள்ளி நகையாடிடப்படுவர் எனக. அற்றாக; அவர் கொள்ளுமாறன்றேன் மீட்டும் கொளுத்தலுறுமோ வெனின், கொளுத்தலுறுமன்றே, என்னை? “உணர்ச்சிவாயிலுணர்வோர் வலித்தே” என்றும், தக்கனபான்ஞானத் தநிதியுபதேசமெல்லாம், தொக்கதனுலாவதென்னே சோமேசர—மிக்குக்,களித்தானைக்காரணங்காட்டுதல் கீழ்நீரக், குளித்

DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

தானைத்தீர்த்தார் இயற்று' என்றும் ஓதியருளுவராகலின் என்க. அறமாக; பழித்துரை கேளாவழிப்படுமேதமும் உண்டாகலின் அது கேளாது அடங்குதல் செயற்பாற்றன்றெனின்; - ஒருவர் தன்னறிவுடையராயின்று எள்ளுநரையே யேதம் பயப்பவாகலின் அவைத்தமை நியாயப்படைகொண்டு கடிதலொருதலையான வேண்டற்பாற்றேயாம். வெள்ளறிவுடையராயின்று எள்ளுநரை அத்தம் சோல்வித் தானத்தை வெளிப்படுத்துதலல்லது எள்ளப்படுவோர்க்குச் செய்யுமேதமொன்றில்லாமையானும், அவர் பழித்துரைபொறுத்தல் அறனுபசிறக்குமென்பதானும், அவர்பழித்துரைகளை நியாயங்கொண்டு கடியல்வேண்டுமாயினும், அணிகலனெனக்கொண்டு அடங்குதலே செயல்வேண்டுக அல்லதூஉம், நாம் வாதுசெய்யும் பூசலைக்கெடாக்க கடவுளொன்றித சிவயாயதிறந்தவையும் பூசலுக்கெதிராக்க வல்லலேல யென்றுஞ்சொல்க

என்றுமின்பம் பெருகுமியல்பினா
லொன்றுகாதலித் துள்ளமுமோங்கிட
மன்றுளாரடி யாரவராவான்புகழ்
நின்றதெங்குநிலவியுலகெலாம்.

மெய்யர்கோமான் மெய்கண்டனுக்
கையவிருமையிலாப்பாவிளங்குக
சைவநன்னெறி ஞானந்தழைத்தோங்குக
தெய்வவெண்டிருநீறு சிறக்கவே.

சிவயோகானந்த தேவர் திருவடி வாழ்க.

சுவாமின யோகிகள் திருவடி வாழ்க.

ஞானசூடாமணி

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.